

II Seminari sobre Patrimoni Literari i Territori. Estratègies de comunicació del patrimoni literari

Sitges, 27 i 28 d'octubre

CONCLUSIONS

El II Seminari sobre Patrimoni Literari i Territori, coorganitzat per Espais Escrits. Xarxa del Patrimoni Literari Català i la Institució de les Lletres Catalanes, amb la col·laboració del Consorci del Patrimoni de Sitges, va tenir lloc a Sitges, els dies 27 i 28 d'octubre, amb una assistència de més de vuitanta persones, procedents d'institucions de Catalunya relacionades amb la difusió de la literatura com ara biblioteques, museus, ajuntaments, editorials, llibreries, cases-museus i fundacions d'escriptors, fet que ha tornat a demostrar el gran interès que desperten les propostes que s'articulen per a superar la poca atenció existent en la protecció i divulgació del patrimoni literari català.

Aquest any, l'objectiu del Seminari era compartir el debat i la reflexió sobre una qüestió cabdal per la tasca que desenvolupem dia a dia: les estratègies de comunicació del patrimoni literari.

La conferència inaugural d'Òscar Pujol, *La memòria com a recurs*, ens va introduir en els hàbits de lectura d'altres cultures, per remarcar la idea de la necessitat de la interiorització dels textos, per tal de fixar-los en la nostra ment i així evitar l'extinció de la llengua i la cultura. Afrontar els mals hàbits de lectura distreta i superficial, amb la pràctica de la lectura conscient que consolidi la capacitat de concentració per tal de metabolitzar els canvis que una lectura profunda va incorporant a la nostra manera de percebre el món. Aquesta és una necessitat que s'evidencia davant el fet que els textos dels autors clàssics de la nostra literatura tenen una presència absolutament residual en la ment i les referències dels gestors culturals que s'ocupen de la divulgació del patrimoni.

El Seminari va recollir les aportacions, en diferents taules de debat, dels professionals dels mitjans de comunicació, de l'educació, de l'escena, de la gestió de grans esdeveniments nacionals i dels espais públics dedicats al foment de la lectura (biblioteques, clubs de lectura, llibreries).

Malgrat l'entusiasme i la bona predisposició dels assistents a canviar les coses, l'escenari que va quedar dibuixat va ser força negatiu i pessimista:

.Des de les biblioteques es va dir que la presència del patrimoni literari –la lectura del cànion literari català- és, actualment, d'un 1 %.

.En el teatre l'ús d'aquests textos, representa un 0,01 %, tot i que sovintegen experiències de petit format, amb poca o gens transcendència mediàtica que proposen espectacles de literatura catalana i música, recitals i lectures públiques, etc.

.Els mitjans de comunicació evidenciaren la invisibilitat del patrimoni literari i les dificultats de fer-lo més present.

. A l'educació secundària la situació és dramàtica, s'està ensenyant a llegir i escriure, i a la universitat es busquen estratègies per introduir els estudis sobre literatura catalana en d'altres

titulacions (comunicació cultural, turisme...), en canvi, aquesta no és una assignatura obligatòria a Biblioteconomia.

. Els anys commemoratius estan molt subjectes a les directrius polítiques de la Conselleria de Cultura que n'organitza uns i d'altres no. Tant aquestes celebracions com les exposicions sobre autors de la literatura catalana que s'han fet s'han valorat molt positivament, sobretot si han comportat un augment de coneixement de l'autor, l'obra i el seu context.

En l'actual societat del lleure i el benestar, augmenta, dia a dia, el consum cultural, per això les institucions que formem Espais Escrits hem d'aprofitar aquesta oportunitat per a consolidar-nos i actuar de mediadors per tal de mantenir el fil conductor de la tradició literària, consolidar la identitat i esdevenir els espais de memòria des d'on divulguem el llegat dels nostres escriptors. Hem d'educar i dotar als ensenyants de recursos atractius, potenciant la llengua oral i adequant el *tempo* de la nostra activitat al de la lectura com a ritual d'interiorització. No podem estar supeditats a la tirania de l'audiència, o del nombre de visitants. El públic, els lectors, són importants per la qualitat i no només per la quantitat.

La proliferació de clubs de lectura, de recitals poètics, l'èxit de certs espectacles literaris, quan es fan amb coneixement i gust, són un bon camí que al costat d'un diagnòstic pessimista representen noves oportunitats per introduir-hi els autors clàssics.

Tenim la responsabilitat de fer que els clàssics de la literatura catalana entrin a formar part dels programes educatius i culturals que s'entengui, com deia Òscar Pujol, que la cultura d'un poble es basteix des de la literatura, des d'aquest ideari col·lectiu que estructura la ment i ens fa diferents com a poble.

Les actes d'aquest **II Seminari sobre Patrimoni Literari i Territori. Estratègies de comunicació del patrimoni literari** seran consultables a www.espaisescrits.cat abans d'acabar aquest any.

Espais Escrits. Xarxa del Patrimoni Literari Català
Novembre de 2006